HƏYAT YOLDAŞIMA

Bu həyat yükünün öhdəsindən mən
Heç gələ bilməzdim sən olmasaydın.
Deyirəm, kim bilir, bəlkə bu qədər
Sevilə bilməzdim sən olmasaydın?

Eşqin möcüzələr yaratdığını,
Mən bilə bilməzdim sən olmasaydın.
Ömür kitabımdan dərdi, kədəri
Tək silə bilməzdim sən olmasaydın.

Yaxşı ki, sən varsan mənim yanımda
Mən gülə bilməzdim sən olmasaydın,
Birgə yaşamağın gözəlliyini
Mən belə bilməzdim sən olmasaydın!

GƏLMƏ

Yazırsan "ayrıldım mən rəqibindən,
Gəlirəm" – yox, gəlmə, amandır, gəlmə,
Çəkdiyim əzablar qaldı arxada,
Səni unutmuşam haçandır, gəlmə!

Sən fil qüdrətini çibində gördün,
Eşqi sevgilinin cibində gördün.
Mənisə həyatın dibində gördün,
Hər kəlmən, hər sözün yalandır, gəlmə.

İstəyirsən ağla, istəyirsən gül,
Sənin məhəbbətin məhəbbət deyil.
Sadə bir gözələ vermişəm könül,
Qəlbimdə sevincim ümmandır, gəlmə!

YÜNGÜL OLMAZ

Hər kəsdə belə şirin dil olmaz,
Hər kəlməsi bir qızılgül olmaz.
Mən ki sevirəm səni ürəkdən,
Bir dərdli günüm dönüb il olmaz.
Hər kim yaşasa özüyçün ancaq,
Xoşbəxtliyə, məncə, nail olmaz.
Yansa ürəyin vətənçün, elçün,
Arzun, əməlin yanıb kül olmaz.
Bir gün belə olmasa yanımda
Hicran yüküm heç də yüngül olmaz.
Gülsən mənim eşqimin bağında
Gül olmasa, bağda bülbül olmaz!

SÖNMƏYİB

Sənə öz könlün ü verdim, səni candan sevdim,
Sevgimə olmac ı əngəl dəli hicran, sevdim.
Bağladım vəcdə gəlib hüsnünə şerimlə kitab,
Bu yolun yolçusutək dərdə dözüb çəkdim əzab.
Sənə öz qəlbimi açdım, sənə min dil tökdüm,
Eşqimə gülləri, bülbülləri şahid çəkdim.
Səni sevdimsə də, heyhat, üzümə gülmədi baxt,
Adına nəğmə qoşarkən gecə-gündüz bir vaxt,
Elə zənn etmə ki, səndən diləyirdim sədəqə,
(Eşqi dünyada, inan, istəməz heç kim sədəqə).
Duymadın qəlbimi əsla, de görüm, mən nə edim?
Niyə küsdün? Sənə bir güldən ağır sözmü dedim?
Solmadı, yox, bu məhəbbət, bu çiçək könlümdə.
Sönməyib, yox, hələ könlümdəki eşqin həvəsi.

MƏKTUB

Bir zaman qəlbimə yazdım adını
Onda bildim acı dərdin dadını.
Məni əvvəlcə sevirdin, ey qız:
Mənə üz sonra çevirdin, ey qız!
Doğrusu, sadəcə bir qızdın əzəl,
Sonra aldatdı səni başqa əməl.
Duymadın qəlbimi, heyhat, heyhat...
Sənə yad gəldi bu mənalı həyat.
Bəzədin üst-başını, göz-qaşını,
Bu çətin yolda itirdin başını.
Alışan eşqimi saldın ayağa,
Mənə çox güldün uzaqdan-uzağa.
İzləyib mən səni bir kölgə kimi
Etdim uğrunda fəda gəncliyimi.
Sənə xoş gəlmədi yoxsul otağım!..
Söylədin: "Bir daha dəyməz ayağım
Bu kədər, qəm dolu boş daxmana, yox!"
Hər sözün oldu mənimçün bir ox.
Hələ çox şey düşəcəkdir yadıma.
Can deyib sevmədiyin bir adama,
Bağladın könlünü – var-dövlətə sən,
Məni saldın yenidən heyrətə sən.
Var mənim, var dözümüm hər dərdə,
Məni bəzən görərək pəjmürdə
Sanma dünyadan üzülmüşdür əlim,
Yanılırsan, a vəfasız gözəlim!
Keçdi karvan kimi aylar, illər,
Axdı dəryalara çaylar, sellər.
Dəyişib xeyli gözəlləşdi vətən,
Düşdün haldan-hala, soldun sən.
Hanı əvvəlki camalın, söylə,
Təntənən, cahi-cəlalın, söylə?!
Hanı dövrəndəki gənc məftunlar,
Sənə min nəğmə qoşan məcnunlar?

Hanı əvvəlki o şən qəhqəhələr?
Səsi dünyaya düşən qəhqəhələr?
Sanma ki, sirrini şair bilmir,
Gözlərin gülsə də qəlbin gülmür.
Bilirəm heç də deyilsən xoşbəxt,
Çox peşiman olacaqsan bir vaxt.
Gələcəksən qapıma boynubükük,
Dərdli qəlbində əzablar dolu yük.
Gələcəksən yanıma dərdinlə,
Bu gəliş gec olacaq, bir dinlə –
Onda sən görməyəcəksən məni tək.
Dönəcəksən geriyə inləyərək.
Tökəcəksən yenidən göz yaşını,
Bəlkə, heyhat, yolacaqsan saçını.
Görməyirsən bunu sən, mən görürəm,
Hüsnünü bəxtinə düşmən görürəm,
Hələlik fəxr elə, mən çünki müdam,
Səni həsrət ilə xatırlayıram.
Ayrılıq sıxsa məni məngənədə,
Ey vəfasız, sənin eşqin yenə də
Bir şirin can kimi bağrımda yaşar,
Dərdli bağrımdakı ağrımda yaşar!

DÖNSƏM

Arzum gül açır mən sola dönsəm, sağa dönsəm,
Eşqim dil açır mən sola dönsəm, sağa dönsəm.
Söz yox ki, bu torpaq verəcək şerimə qüvvət,
Vaxtında bu torpaqda əgər torpağa dönsəm.
Torpaqda da şair gözümün nuru azalmaz,
Qoynunda gözəllər gəzişən bir bağa dönsəm.
Baxtım açılar, Təbrizi görməkçin uzaqdan,
Dostum Savalantək qocaman bir dağa dönsəm.
Şair kimi, Rüstəm kimi, xoşbəxt olaram mən,
Bir əldə nümayiş günü al bayrağa dönsəm.

VƏSİYYƏTVARİ BİR ŞEY

Təkcə balam, yaxın gəl, yaxşı qulaq as mənə,
Qoy söyləyim atamdan nə qaldı miras mənə.
Əlli il dəmir döyən polad çəkic, bel, mişar,
Arzumuzdan yaranmış bu dövlətə etibar.
Anam torpağa hörmət, xalqa dərin məhəbbət,
Bu yorulmaq bilməyən qollarımdakı qüvvət!
Bunlarsız yaşamazdım həyatda bir gün belə,
Düşməzdi şair adım bunlarsız dildən-dilə.
Oğlum, gözün yaxşını, yamanı yaxşı seçsin,
Qoy bu sadəcə miras məndən də sənə keçsin!

APARSIN

Vəslin evinə qoy məni hicranım aparsın,
İllər boyu hicrana dözən canım aparsın.
Düşmən başına öldürücü zərbəmi hər an
Nifrət dolu, lənət dolu tufanım aparsın.
Mən dostluğa and içmişəm, al bayrağın altda,
Dost ölkələrə eşqimi karvanım aparsın.
Hər yerdə ki, bir sevgi, vüsal cəbhəsi varsa,
Söz ordumu ön səngərə vicdanım aparsın.
Bir gün gözümü yummalı olsam bu həyata
Gəlsin, məni son mənzilə cananım aparsın!

BARIŞA BİLMƏZ

Ey afət, sanma ki, yaralı könlüm,
Dərdini aləmə danışa bilməz.
Onu bilirəm ki, vəfasızlarla
Ömürlük qaynayıb-qarışa bilməz.

Sinəmə dağ çəkdi sənin hər sözün,
Nələr çəkdiyimi görmədi gözün.

Eşqimin odunu söndürdün özün
Məncə o bir daha alışa bilməz.

Gəl dedim, gəlmədin köməyimə sən,
Qar tökdün gülümə, çiçəyimə sən.
Yaman yara vurdun ürəyimə sən.
Yox, yox, o səninlə barışa bilməz!

KƏS, BİLMƏZ

Sevginin qədrini bu əsrdə hər kəs bilməz,
Doğru aşiq özünə dərdi, qəmi bəs bilməz.
Kim ki, qəlbilə sənə bağlı deyildirsə, könül.
Gecə-gündüz başı üstündə onun, əs, bilməz.
Eşqi əyləncə bilən nazlı gözəllər var ki,
"Sevirəm" söylə, bütün aləmə sal səs, bilməz,
Deyirəm, sevgili cananıma bu can qurban,
Canı qurban deməyən eşqi müqəddəs bilməz.
Rüstəmin onda ki canan görünür gözlərinə,
İmtahançın sən onun barmağını kəs, bilməz!

SÜLEYMAN NEYLƏSİN?!

Olmasın hicrində bu könlüm, pərişan, neyləsin
Etməsin öz canını canana qurban, neyləsin.
Gəlməsə gül eşqinə sevdalı bülbül gülşənə,
Solmasın şən nəğməsiz gülşən, gülüstan, neyləsin?
"Gəl-gəl, ey yar" söyləməkdən mən yoruldum, gəlmədin,
Sən özün oldun səbəb hicrana, hicran neyləsin?!
Özgə bir gülüzlüyə versəm könül, ey bivəfa,
Sən özündən küs, günahkarsan, Süleyman neyləsin?!

GET

Əbədidir bu gözəl, ülvi məhəbbət məndə,
Məncə, səndədir, əzizim, bu təbiət məndə.

Səni son mənzilədək gözləyəcəkdir bu könül,
Eşqinə olmayacaq zərrə xəyanət məndə.

Ölkə, xalq gəzdirəcək sözlərini qəlbində,
Günbəgün artacaq hər nəğmənə hörmət məndə.

Görürəm, hiss edirəm, ölməyəcəksən, bilirəm,
Dözərəm hicrinə, varkən bu həqiqət məndə.

Get, zəfərlərlə qayıt, ölmə, Süleymanım, get,
Get fəqət qoy ürəyin qalsın əmanət məndə.

YADDAŞ

Vaxt gələndə,
Mən öləndə,
Məni Vətən torpağına təntənəsiz basdırın,
Sevməyənlər gendə dursun, sevənlər, siz basdırın.
Arzum budur məndən sonra ölüm-itim olmasın,
Dostlarımın qəlbi qəmlə, gözü yaşla dolmasın.
Həyat daha gözəlləşsin, gülsün bağlar, bağçalar,
Ruhum gəzsin çiçəklərlə əldən-ələ hər bahar.
Namərd ölüm qapı-qapı dolaşmaqdan usansın,
Dünyamıza məna verən insan ömrü uzansın.
Ulduzlara gedib-gəlsin peykimizin karvanı,
Al bayraqlar öpsün bütün dünyanı.
Xəzərimin dalğaları xatırlatsın şərimi,
Sahildəki gözəllərə gül tək atsın şərimi.
Əzəmətli doğma Bakım min qat qəşəng görünsün,

Körpələrin baxışları şəfəqlərə bürünsün.
Öz qəlbində gəzdirərək qəlbimdəki odumu,
Başdaşıma o tək balam yazsın mənim adımı.

ÇAĞIR

Sənə üz versə kədər, məclisə cananı çağır,
Dodağı qönçəli, ol gözləri ceyranı çağır.

Eşqdir, hicridir, aləmdə vüsaldır məna,
Varsa şübhən, bunun isbatına dünyanı çağır.

Söndürə bilməyəcəksən yenə eşqin odunu,
İstəyirsən köməyə çayları, dəryanı çağır.

Sağalar məncə, vüsal ilə bu hicran yarası,
Zəhmət çəkmə, nə təbibi, nə də loğmanı çağır.

Səni qəmlər dənizi boğmağa eylərsə hücum,
Özgə bir kimsəni yox, təkcə Süleymanı çağır!

RƏQS EDİR

Qoy bütün aləm gəlib görsün, nigarım rəqs edir.
Rəqs edir dünya gözümdə, iftixarım rəqs edir.
Söyləyin bülbüllərə sussun, bir anlıq ötməsin,
Hüsnü dillər əzbəri, şux nəğməkarım rəqs edir.
Seyr edir qəmsiz, xəzansız ömrümün gülzarını,
Könlümün mülkündə solmaz ilk baharım rəqs edir.
Gəlməmək ilhama, pərvaz etməmək mümkün deyil.
Nazəninim, dilbərim, eşqim, vüqarım rəqs edir.

Görməyib ellər məni onsuz, onu mənsiz bir an,
Ağ günümdə, şad günümdə etibarım rəqs edir.
Mən Süleyman Rüstəməm, xoşbəxtlərin xoşbəxtiyəm,
Sərvərim, peyğəmbərim, "pərvərdigarım" rəqs edir.

BƏLKƏ DƏ...

Zəhmət eşqindən gələn namuslu ad-san yaxşıdır.
Min kərə "mən-mən" deyəndən sadə insan yaxşıdır.

Bərbəzəkdən başqa bir şey bilməyən nazəndədən
Qəmsiz, rəngsiz gözəl, ismətli canan yaxşıdır.

Eşqdir mənası bu ağ günlərin, xoş günlərin,
Sevgiyə yad bir vüsaldan məncə hicran yaxşıdır.

Bir əsr mənasız ömr etməkdən, ey dil, şübhəsiz,
Millətə xidmətdə ən mənalı bir an yaxşıdır.

Kim bilir, eşq aləmində, doğruluqda, sevgilim,
Çoxlarından bəlkə də şair Süleyman yaxşıdır!

GÖZƏLLƏR GÖZƏLİNƏ

Eşqini qəlbinə bəxtim kimi yazmış öz əlim, –
Sən gözəllər gözəlindən də gözəlsən, gözəlim!

Üzünü görmədiyim hər günümə gün demirəm,
Küsmə, ünvanına bu sözləri küskün demirəm.
Sənə Leyla, özümə yaxşı ki, Məcnun demirəm.
Gəl gülüm, gəl çiçəyim, gəl ki mən ilhama gəlim,
Sən gözəllər gözəlindən də gözəlsən, gözəlim!

Səndən öyrəndi bahar nəğmələrin nəğməsini,
Yaydı dünyamıza xoş nəğmənin hər kəlməsini.
Doymaram min kərə, hər gün mən eşitsəm səsini,
Çəkirəm car, bunu bilsin vətənim, bilsin elim,
Sən gözəllər gözəlindən də gözəlsən, gözəlim!

Dikirəm gözlərimi hər zaman, hər an yoluna,
De görüm, kim ötürübdür səni hicran yoluna,
Hardasan, gəl bu vüsal adlı Süleyman yoluna,
Gəl, gəl, etsin yenə pərvaz gözəl arzum, əməlim,
Sən gözəllər gözəlindən də gözəlsən, gözəlim!

BİLMƏDİN SƏN QƏDRİMİ

Bilmədin sən qədrimi, ey nazlı canan, bilmədin
Çəkdi min dərd, min cəfa hicrində bu can bilmədin.
Bilmədin sənsizliyindir qəlbimə odlar salan,
Bağrıma dağlar çəkən hicranı hicran bilmədin.
Sevgi dünyasında mən heç vaxt vəfasız olmadım,
Ömrümü verdim sənin uğrunda qurban, bilmədin.
Eşqimin təxtində fərman verdi hər gün ayrılıq,
Can evimdə əsdi yellər, qopdu tufan, bilmədin.
Od tutub yandım Kərəmtək, yanmadın heç halıma,
Bilmədin, sənsiz deyib-gülməz Süleyman, bilmədin.

GƏL

Sevgilim, məclisə gəl, çünki məhəbbət dəmidir.
Görkəmin incə, gözəl nazlı gəlin görkəmidir.

Gül, danış, rəqs elə, bu məclisə can gəlsin qoy,
Hər sözün, hər baxışın aşiqə can məlhəmidir.

Mən sənincün, vətənimçün keçərəm canımdan,
Bu sözüm, sevgili yar, sözlərin ən möhkəmidir.

Bilirəm mən bu həyat dalğalı bir dəryadır,
Eşqimiz hər qocaman dalğaya qalib gəmidir.

İç, Süleyman, dilə gəl, çünki piyalədəki mey,
Bülbülün göz yaşıdır, qönçə gülün şəbnəmidir.

DEYİRLƏR

Aşiq olanın bağrı dönər qanə, deyirlər,
Atəşdə yanan aşiqə pərvanə deyirlər.
Dost-aşnanı öyrən, baxıb ətrafına könlüm, –
Hər addımını, eybini cananə deyirlər...
Aç qəlbini cananına göstər ki, inansın,
Bilsin, nə deyirlər ona, əfsanə deyirlər.
Ey nazlı nigar, sən mənim eşqim, həvəsimsən,
Eşq atəşidir, can yanan insana deyirlər.
Mən fəxr edirəm, çünki əleyhimdə nə varsa,
Səntək gözələ, gözləri ceyrana deyirlər.
Məndən sənə, ey gül, nə deyirlərsə, inanma,
Səndən də gəlib gündə Süleymana deyirlər.

SƏNİ İSTƏR

Könlüm yenə min şövq ilə, canan, səni istər,
And olsun əziz canına ki, can səni istər.

Çəkməz ətəyindən əlini, çəksə də hicran,
Eylər canını canına qurban, səni istər.

İlham alıram incə səsindən, nəfəsindən,
Tək mən deyiləm, şanlı bu dövran səni istər.

Sən qəlbi təmiz, alnı açıq şux gözəlimsən,
Ellər də olub hüsnünə heyran, səni istər.

İşdir, mənə üz versə fəraqında kədər, qəm
Könlüm yenə də dərdinə dərman səni istər.

Gün keçsə, zaman keçsə, vəfasız belə olsan,
Əvvəlki məhəbbətlə Süleyman səni istər!

SON MƏKTUB

Yenə canlandı əski xatirələr,
Yenə gördüm önümdə sevgilimi.
Məni gəl dinlə sən, inan ki, əgər
Yaşasaydıq səninlə birlikdə,
Kim bilir bəlkə, kim bilir bəlkə,
Uçurumlarda məhv olardım mən.
Sən həqiqət deyil də, bir kölgə –
İdin, ey bir zamanlar istədiyim.
Səni təsvirə qalmayıb rəngim,
Mənə sən indi bir yabançı qadın,
Bir yabançı çiçək tikanlıqda...
Çox öyünmə, gözəl deyilsən sən,
Rəngli dırnaqların parıldasa da,
Ürəyin vəhşi, kimsəsiz bir ada.
Rəngi solmuş dodaqlarında sənin
İndi artıq, təbəssümün gülü yox.
Ürəyin bir otelsə, ey afət,
Nə üçün orda, söylə, sevgili yox.
Bərbəzəkdi sənin böyük dərdin
Heç anırsanmı, daim istərdin,
Olsun əynində şəhvət əlbəsəsi,
Yeriyirkən ipək ətəklərinin –
Şərqilər söyləsin ipəkli səsi!
Vurmasın qəlbi puç diləklərinin!
Səni mən səslədim həyata, gözəl,
Sən tüpürdün bu kainata, gözəl.
Elə zənn eylədin ki, təkbaşına,
Güvənib öz bəzəkli daş-qaşına,

Olacaqsan yeganə bir dilbər.
Dolaşıq yola düsdün oldu hədər.
Harda qaldı o komsomol, harda,
O günəşli, o doğru yol harda?
Bir zamanlar həqiqətimdin sən,
Keçdi artıq o dəmlərin, keçdi.
Can evindən cavanlığın köçdü,
İndi artıq zavallısan, heyhat,
Sənə biganədir bizim bu həyat!

YADIMA DÜŞDÜ

Xatirat dəftərim durur qarşımda,
Dolaşır bir ölməz sevda başımda.
Gözəl Qarabağda cavan yaşımda
Bir gözəl seçdiyim yadıma düşdü.

Gəzdik Qarabağı qolum qolunda,
Varımı, yoxumu görürdüm onda.
Bu şair qəlbimlə onun yolunda
Min dərdə düşdüyüm yadıma düşdü.

Könlümün arzusu diləyiydi o,
Nazlı mələklərin mələyiydi o,
Gözümdə göyçəklər göyçəyiydi o
Buna and içdiyim yadıma düşdü.

O məndən xəbərsiz köçdü yaylağa,
Bəxtimdən nigaran, soraq-sorağa –
Qəlbimdə ilk yara, yar köçən dağa
Yığışıb köçdüyüm yadıma düşdü.

Uçdu bir sonatək eşqin gölündən,
Adı bu aşiqin düşməz dilindən.
İsa bulağında onun əlindən
Su alıb içdiyim yadıma düşdü.

Məndən uzaq gəzdi nədənsə, aman,
Ayrılıq ölümdən yamanmış, yaman.
Hər gün evlərinin lap qabağından
Titrəyib keçdiyim yadıma düşdü.

O SƏNİN ÜRƏYİNDİR

İllərcə bu köksümdə solmayan bir çiçək var,
O sənin çiçəyindir, o sənin çiçəyindir!
Gözəllik aləmində gözəllik axtarıram,
O sənin diləyindir, o sənin diləyindir!

Ürəyim həsrətində od tutub alışanda,
Sevgilim, qorxuram ki, can qalmasın bu canda.
Sinəmdə bir sərinlik hiss edirəm bu anda,
O sənin biləyindir, o sənin biləyindir!

Yalanın, çirkinliyin girmədiyi bir ev var,
Qapısını bir kərə nə boran döyüb, nə qar.
Öz aramızda qalsın bu sirr, ey gözəl nigar,
O sənin ürəyindir, o sənin ürəyindir!

PİYALƏ ŞƏKLİNDƏ

Gələndə məclisə mey əldə lalə şəklində,
Nigarım aytək olur, mənsə halə şəklində.
Ürək qanımla yazıb sönməyən məhəbbətimi,
Nigarə söyləyirəm odlu nalə şəklində.
Vəfalı könlünə bir yol tapan zaman şerim,

Gözündə nəm görürəm, inci, jalə şəklində.
Mən aşiqəm, beləyəm mən, hər aşiqanə sözüm
Coşub axır, ürəyimdən şəlalə şəklində.
Sevin, sevin ki, Süleyman, əlində sevgilinin
O, qan olan ürəyindir piyalə şəklində.

QƏRİBƏ TANIŞLIQ

Bizi tanış etdilər, çox xoşuma gəldi qız,
İncə gülüşləriylə gözümdə yüksəldi qız.
Öz-özümə dedim ki, onsuz yaşamaq nədir.
Qaçdı gözümdən yuxu, ala bilmədim çimir.
Göz gördü, könül sevdi, nəydi mənim əlacım,
Qürurumdan az qaldı göylərə dəysin başım.
Gəlib bir gün cürətə dedim: "Sevirəm səni,
Sən hələ bundan belə tanıyacaqsan məni.
Gələcəksən üz-üzə sən öz həqiqətinlə,
Doludur qəlbim sənin təmiz məhəbbətinlə!"
Dedi: "Bilirəm bunu, dal günçün nəyimiz var,
Ayda orta hesabla gəlirin nə qədərdir?!"
Arzularım bir anda oldu bütün tarımar,
Bildim ona bir daha söz söyləmək hədərdir.
İlan vuranlar kimi qovruldum öz yerimdə,
Ürəyimin başına elə bil od basdılar.
O gözəlin adını mənim nəzərlərimdə
Qurumuş bir ağacın kötüyünə yazdılar.

QUBALI QIZ

Şah dağından əsən yellər saçlarını darasın,
Səni sevən Qudyalçayın sahilində arasın.
Dilin ana torpağının meyvəsindən şirindir,
Məhəbbətin ürəyimdə dəryalardan dərindir.

Nəqərat

Sən ömrümün çiçəyisən, qubalı qız, qubalı,
Göyçəklərin göyçəyisən, qubalı qız, qubalı.

Nəfəsindən duyuram mən çiçəklərin ətrini,
Bu dünyada mənim qədər bilən hanı qədrini?!
Şöhrətini ulduzlara, aya, günə yazmışam,
Surətini məhəbbətlə ürəyimdən asmışam.

Nəqərat

Sən ömrümün çiçəyisən, qubalı qız, qubalı,
Göyçəklərin göyçəyisən, qubalı qız, qubalı.

Xəzan bilməz ömrümüzün bu mənalı çağında
Gül, həmişə bahar gülsün eşqimizin bağında.
Canan desin gecə-gündüz mənim ürək tellərim
Ağ göyərçin əllərindən ayrılmasın əllərim.

Nəqərat

Sən ömrümün çiçəyisən, qubalı qız, qubalı,
Göyçəklərin göyçəyisən, qubalı qız, qubalı.

BİR GÖZƏLİN XATİRATINDAN

Yox, belə deyildim, gülməyin mənə,
Bir zaman gözəllər gözəliydim mən.
Çoxunun sözündə, gözündə, bəli,
Bütün gözəllərin əzəliydim mən.
Artıq illər keçib, ağarıb başım,
Alnımda cığırlar salıbdır yaşım.
Nəvə əlləriylə daranır saçım,
Arxada qalmışdır o çağım indi.
Xatirələr olur, qonağım indi.
O da yadımdadır, güllü bir yazdı,
Bir şair hüsnümə şeir də yazdı
Onu medalyontək boynumdan asdı.
Görəsən o şair hardadır indi,
Sanmasın bu qarı dardadır indi.
Nəsillər dalınca nəsillər gəlir,
Dövrəmdə nəvələr oynayıb gülür.
Onların dilini nənələr bilir,
Bilirəm mən kimə gərəyəm indi,
Məsum körpələrə ürəyəm indi.

Verərək baş-başa düz ürəyimlə,
Söhbət eləyirəm öz ürəyimlə
Şairin gözündə "buz" ürəyimlə
Yəqin nə çiçəyəm, nə güləm indi,
Gözəllər gözəli deyiləm indi!

O DƏMLƏR GETDİ

Ömrün cavan çağı qaldı arxada,
Can alıb, can verən sənəmlər getdi.
Cananın canına can qurban deyib,
Çəkdiyim ələmlər, sitəmlər getdi.

Sevgilim, bəxtimi görüb adında,
Yolunu gözlərdim, varmı yadında?
Yağışlar altında, qarlar altında,
Getdi o saatlar, o dəmlər getdi!

VARDI

Mənim cananımın bir vaxtı vardı
Günəşdən, aydan üstün baxtı vardı.
Könül məclislərində, el bilir ki,
Gümüşdən yox, qızıldan taxtı vardı.
Süleyman Rüstəmin könlündə bir vaxt
Məhəbbət adlı bir paytaxtı vardı.

ÖMRÜMƏ YAZMASINLAR

Mənə elə gəldi ki, sənsiz keçinərəm mən,
Yanıldım, ey sevgilim, qəlbimdən köçmədin sən.
Gecələr gözlərimdən şirin yuxum çəkildi,
Nigaran baxışlarım eyvanına dikildi.
Ürəyini oxudum kitabtək varaq-varaq,
Əsgərtək küçənizdə aramsız döydüm ayaq.

İncə yarpağa döndü kobud çəkməmin altı,
Sandım ki, sənsən gələn görüncə bir qaraltı.
Yol çəkən gözlərimlə daradım yollarını,
Aradım yollarını.
Gəl bu hicran selinin qabağını kəsək biz,
Gəl, gəl, bir-birimizçün yarpaq kimi əsək biz,
Adımızı o dilsiz daşlara yazmasınlar,
Sənsiz keçən günləri ömrümə yazmasınlar.

BU GECƏ

Gəlmədin məclisimə, sevgili canan, bu gecə,
Can evimdən elə bildim ki, köçüb can, bu gecə.
Çox düşündüm səni, sənsizliyə dözmür bu könül,
Çəkdi qəm ordusunu üstümə hicran, bu gecə.
Gəlmiş olsaydın əgər məclisə, təbrizli gözəl,
Ayağın altda kəsərdim neçə qurban, bu gecə.
Nə deyim, mən nə deyim ayrılığın baisinə,
Qaldı sənsiz, gözü yollarda Süleyman, bu gecə!

YANDIM

Mən könlümə həmdəm səni sandım.
Saymazyana keçdin göz önümdən,
Yandım, elə yandım, elə yandım!

Sahildə ayaq izlərimiz var,
Sən eşqinə and içdin o yerdə,
Hər kəlmənə qəlbimlə inandım.

Heyhat, niyə, qəlbimdəki odlar
Sönmür, yenə sönmür, yenə sönmür?!
Gəl sanma bu yanmaqdan usandım.

Saymazyana keçdin göz önümdən
Yandım, elə yandım, elə yandım!

ÜRƏKSİZ GETMƏ

Sevdiyin gözəlin ilk görüşünə
Sən çalış əliboş, çiçəksiz getmə!
İlk görüş, sevginin ilk nəğməsidir,
Çiçəksiz getsən də, ürəksiz getmə!

QOY SEVMƏSİN

Küsdü yar məndən, nəhayət, sevməyir qoy sevməsin,
Eyləməz könlüm şikayət, sevməyir qoy sevməsin.
Sanmasın canan onunçün gözlərim qan-yaş tökər,
Tapmaram onsuz səadət, sevməyir, qoy sevməsin.
Bir böyük aşiqdən öyrəndim, həyatda çox zaman
Vəslə yaddır ilk məhəbbət, sevməyir qoy sevməsin.
Çatdırın, dostlar, vəfasız dilbərə son arzumu,
Çəkməsin eldən xəcalət, sevməyir qoy sevməsin.
Şerə verdim könlümü, şair Süleyman Rüstəməm,
Bilmərəm bir özgə şöhrət, sevməyir qoy sevməsin!

YAZMIŞAM ADINI

Söyləmə, sevgilim, vəfasız mənə,
Mən ki, yad edirəm hər zaman səni.
Qəlbimdən bircə an qopara bilməz
Nə boran, nə tufan, nə hicran səni.

Deyirəm hüsnünü gülşəndə görüm,
Könlümə həsrətin düşəndə görüm.
Ömürlük anamız Vətəndə görüm
Görməyim pərişan, bağrı qan səni.

Yazmışam adını günə, aya mən;
Düşmüşəm eşq adlı bir sevdaya mən.
Sənincün gəlmişəm bu dünyaya mən,
Mənimçün yaradıb yaradan səni!

AYRILIQ

Hicran daşı vurdun kürəyimdən,
Atdın məni, atdın məni, atdın.
Mən şəklini asdım ürəyimdən.

Fikrimdə, xəyalımdasan hər an,
Sənsiz də sənin ətrini duydum
Bağçamda gülümdən, çiçəyimdən.

Çıxdım yola vəslin həvəsiylə,
Hər yoldan ötəndən səni sordum,
Əl çəkmədi hicran ətəyimdən.

Atdın məni, atdın, məni atdın,
Mən şəklini asdım ürəyimdən.

GÖZƏLLƏR

Xəzər sahilinə gözəllik verən
Gözəl şəhərimin gözəlləridir.
Ağaclar altında oxuduqları,
Vaqifin, Vahidin qəzəlləridir.
Bəzəyi-düzəyi bu xoşbəxtlərin
Ürəklərindəki əməlləridir.
Sözləri, işləri zəmanəmizdə
Əbədi bir eşqin təməlləridir.
Özlərinə gözəl bir dünya quran
Bizim gözəllərin öz əlləridir.

İTİRMƏK İSTƏMİRƏM

Üzünü görmədiyim illər gəlib ötüşdü,
Bəxtimə bax, nəhayət, vüsal vaxtı yetişdi.
Qoy bilməyən də bilsin, tapdım, nə tapdım səni,
Ayrılığın amansız əlindən qapdım səni.

Artıq ürəyimdəsən,
İnan ki, bir daha mən
Səni hicran yoluna ötürmək istəmirəm,
İtirmək istəmirəm, itirmək istəmirəm!

İLK MƏHƏBBƏT

Sevib, sevilənlər çox gözəl bilir,
Olmayıb vəfası ilk məhəbbətin.
İzləyir aşiqi son mənzilədək
Şirin macərası ilk məhəbbətin.
Mənim dediklərim şikayət deyil,
Ürəklər yandıran hekayət deyil.
Həqiqi aşiqə kifayət deyil.
Tükənməz cəfası ilk məhəbbətin.
Sevgisiz gül-çiçək bitməz, ey könül,
İnsan muradına yetməz, ey könül.
Nədəndir bilmirəm getməz, ey könül,
Başımdan sevdası ilk məhəbbətin?!
Bu dərdə neyləsin loğmanın əli?
Əlimə dəyməmiş cananın əli,
Döydü qapımızı hicranın əli,
Budurmu mənası ilk məhəbbətin?!
Mən onu sevmişdim bir ilk baharda.
O məni tərk etdi boranda, qarda.
Hər yara sağalıb, unudular da,
Sağalmaz yarası ilk məhəbbətin!

QALSIN

Sevgilim, qoyma dilimdə nə şikayət qalsın,
Nə də könlümdə, gözümdə acı həsrət qalsın.
Gəl vəfasız, demə, bəsdir, səni candan sevənə,
Qoymaram bir daha üstümdə bu töhmət qalsın.
Bir gözəlsən ki, gözəllər sənə dikmiş gözünü

Deyirəm, ölkədə haqqında bu söhbət qalsın.
Son verək gəl bu şikayətlərə; səndən, məndən,
Dərdə dözmək cavan aşiqlərə adət qalsın.
Varsa şübhən sözümə, onda buyur, al, gözəlim,
Ürəyim qəbrə qədər səndə əmanət qalsın.
Gəl, Süleyman o qızılgül dodağından öpsün,
Torpaq altında da ağzında bu ləzzət qalsın!

DİL NİYƏ VERDİN?

Deyirsən: "Sevmirəm, çəkil yolumdan..."
Bəs keçən il mənə dil niyə verdin?!
İlk bahar çağında çıxıb qarşıma,
Qızara-qızara gül niyə verdin?!

Gəl oxu eşqimin can kitabını,
Qırma, ürəyimin qırma, sapını.
Bir zaman üzümə açıb qapını
Güllü bağçanızdan yol niyə verdin?

Dindirsəm bu yerdə indi hər kimi,
Deyəcək dərdimin sənsən həkimi.
Əgər sevmirdinsə, xatirə kimi
İpək saçlarından tel niyə verdin?

AH, O GÖZLƏR, O GÖZLƏR

Ah, o gözlər, o gözlər
Xəzər kimi ləpəli.
Mən ki sənə sadiqəm
O gözlərdən öpəli.
Qoy məni tənqidçilər
Tutsun tənqid topuna.
Mən yenə əvvəlkitək
Gələcəyəm qapına!

NƏ DEYİM

Sevgilim, mən sənə canan deməyim, bəs nə deyim?
Hüsnünü dərdimə dərman deməyim, bəs nə deyim?
Bircə sözlə canıma sən təzədən can verdin
Gündə min yol sənə mən can deməyim, bəs nə deyim?
Küsmə məndən, səninəm, bağrıma dağ çəkmə, yetər
Etmə can mülkünü viran deməyim, bəs nə deyim?
Dikilib gözlərim həsrətlə vüsalın yoluna
Olmasın ortada hicran deməyim, bəs nə deyim?
Sən canımsan, ciyərimsən, gözəlimsən, gözəlim
Özümə bəxtəvər insan deməyim, bəs nə deyim?
Xoş təbəssümlə ayaq basdığın hər məclisə mən
Gəlib ilhama, gülüstan deməyim, bəs nə deyim?
Sevgilim, gül üzünü görmədiyim günlərdə
Oluram könlü pərişan deməyim, bəs nə deyim?
Yox mənim başqa gözəllərdə bilirsən ki, gözüm,
Sənə qurban bu Süleyman deməyim, bəs nə deyim?

OLMASA OLMAZ

Bağlarda əsəndə payız yelləri,
Ağaclar saçını yolmasa olmaz,
Cananı ürəkdən, candan sevənin
Gözləri qan-yaşla dolmasa olmaz!

Hüsnün xəbər verir səadətimdən,
O xumar gözlərin məhəbbətimdən.
Mənim bu sevdalı məhəbbətimdən –
Qəlbimdə nişana qalmasa olmaz!

Ayrılıq çəkənin bahar çağında,
Qara yellər əsər könül bağında.
Ömür ağacının hər budağında
Açılan çiçəklər solmasa olmaz.

Eşqin mənasını bilən hər aşiq,
Qəmlərlə üz-üzə gələn hər aşiq,
Mahnısı ürəklər dələn hər aşiq,
Yar yolunda qurban olmasa olmaz!

TANIMADINMI?

O gün bir məclisdə gəldik üz-üzə
Bu dərdi pünhanı tanımadınmı?
Ayları, illəri sənsiz keçirən
Könlü pərişanı tanımadınmı?

Yuxulu illərim oyandı yenə,
Sanki ilk gəncliyim qovuşdu mənə –
Nə deyim, nə deyim, nə deyim sənə
Oduna yananı tanımadınmı?!

Bir zaman dilimdə, sözümdə səndin,
Gecəli-gündüzlü gözümdə səndin,
Ürəyimdə səndin, gözümdə səndin.
Hüsnünə heyranı tanımadınmı?

Sənincün mənası yoxdur bəlkə də –
Az-çox tanıyan var məni ölkədə.
Bilir ki, mən kiməm – cansız kölgə də
Sən bu Süleymanı tanımadınmı?!

1983-cü il şeirləri

BAKI TƏRANƏLƏRİ

Bakı, səndə doğulub, səndə dolmuşam yaşa,
Gözlərimlə görmüşəm sənin inqilabını.
Yaşa əməllərinlə, günəş ömürlü yaşa,
Bəzəyim şöhrətinlə eşqimin kitabını.
Hünərlər meydanında qolundur, qanadındır,
Sarsılmaz dayağındır cürətli övladların.
Tarixlərə bəzəkdir, şərəfindir, adındır –
İgid, aslan ürəkli, qeyrətli övladların!
Nəbzimizdə vurursan bütün varlığınla sən,
Ayaq izlərimiz var sənin hər qarışında!
Əzminlə, qüdrətinlə, bəxtiyarlığınla sən
Birincisən, birinci zəfərlər yarışında.
Saysız şəhər görmüşəm bu qoca dünyada mən,
Nəğmədə, hər sözümdə səndən gözəli yoxdur.
Bakım! Səni salmışam – harda olsam – yada mən,
Mənim şair gözümdə səndən gözəli yoxdur.
Günümüz xoşdur bizim, gözümüz toxdur bizim,
Torpağa can veririk, öz şirin canımızdan.
Heç kəsin torpağında gözümüz yoxdur bizim,
Yadlar gözünü çəksin Azərbaycanımızdan?!
Gör nə xoşbəxtəm ki, mən sevimli paytaxtımın
Əli qızıl qələmli fəxri vətəndaşıyam.
Qapıları laybalay açılıbdır baxtımın,
Bu adı hər an gərək iftixarla daşıyam!
Yaz, şair, yaz, bu yolda həmdəmindir bahar, yaz,
Çalış bircə kəlmən də cansız, qansız olmasın.
Bakıdan çox yazmısan, bu azdır, yaz, yenə yaz,
Yaz ki, Bakı günləri Süleymansız olmasın!

BİZİM GÜNƏŞİN ÜNVANI

Bütün yer kürəsində azadlıq istəyənlər,
Köləlik dünyasında ağ günə həsrət bəşər
Bir günəş axtarırdı, ədalətə yol açsın,
Həqiqətə yol açsın,
Səadətə yol açsın,
Məhəbbətə yol açsın.

Uzun əsrlər boyu dilləndi ki, hər ürək
Göylərin günəşindən başqa bir günəş gərək.
Bir günəş ki, varlığı qızıl bayrağa dönsün.
Sonsuz hərarətindən ürəklər dağa dönsün.

Deyirəm qoy göstərim o günəşi ellərə,
Başlayaraq bu gündən gələcək nəsillərə.
Nişan verim bir daha bəşərə ünvanını
Hər yurda, hər ölkəyə, hər yerə ünvanını...

GÜNAHKARIQ

Təbəssümlər yağdırıb tez-tez dodaqlarından,
Yetənə yalvarırsan tərifçün dilənçi tək.
Ayağın kəsilməyir sənət ocaqlarından,
Xəyalı da qonorar alırsan ətək-ətək.
Kökünü, ünvanını sən yox, mən bilirəm, mən
Qələminin ucundan çıxan "şeirlərinin".
Oxucusu özünsən, məddahı da özünsən,
Ürək soyuducundan çıxan "şeirlərinin".
Artıq yetər oyuncaq sandın şeri, sənəti,
Ustadları bu yolda dolu döyüb, qar döyüb.
Günahkarıq, günahkarıq, bu çılpaq həqiqəti
Nə mən sənə demişəm, nə də dostlarım deyib.